

Klaksvíkar Sjonleikarafelag á vitjan í Havn:

Dreymurin um tað óveruliga

Klaksvíkar

Sjonleikarafelag:

Salka Valka eftir Halldór Laxness:

Týðing: Turið Sigurðar-dóttir og Leyvø Joensen
Leikstjóri: Egi Dam

Pallmynd: Edward Fuglø

Hetta er søgan um eina smágentu, sum varð borin inn í ein kargan heim, við lítum og ongum møguleikum at broyta sínar liviumstøður - og kortini megnaði hon tað. Hon vann bardagan um at fóta sær í harðrendum samfelag, hóast vónbrot og ómenniskjansliga viðferð.

Søgan er eisini um ótta og valdsgerðir, fátækratólk, gudstrúgv og óndskap. Um tá menniskjuni eru verjuleys, og tann sterki ger seg inn á tann veika - stutt sagt ein søga um nokur menniskju, sum hóast ringar framtidarvónir, ongantíð missa burtur dreymin um ta stóru eydna og ríku framtíð.

Ongar fortreytir eru fyri at dreymurin skal ganga út, og kortini fylgja vit teimum í triggjar heilar tímar, og ongantíð er leikurin ov langur, tó at hann viknar nógv og dregur út í seinasta parti.

Har kundi okkurt muna-gott verið gjørt, til tess at stýtt í teimum óteljandi brotum, ið sum snarljós fara um pallin higar og hagar, til tess at fáa so nógv við, sum tilber.

Tað er eins og filmslistin hevur smittað leiklistina, tí neyvan er eitt søgubrot framført, so skulu pallur, leikarar og ljós broytast.

Eg veit ikki, um leikstjórin ikki gevur tí gætur, men sjálvt eitt lítið brot í søgugongdini á pallinum, ljós og pallskifti, verður ein partur av framförluni, hvussu kvikliga og lítillátn hesi pallskift eru.

Tað er skeiðt í leikinum um Salku Valku, tí hon ber í sjálvum sær - einamest tí pallmyndin er so ómetaliga góð. Hon situr til karga umhvørvið, og minnir um eitt kargt liv og kargar sálir.

Mamman Sigurlina (Adelborg Linklett) og dóttirin Salka Valka (Eyð Matras) eru á ferð suður eftir, tá leikurin byrjar.

Tað at fara suðureftir er samstundis vónin um eitt betri liv, ella eisini tosa tey

um at fara suðureftir, tá onkur doyr. Ert tú fyrst á ferð suðureftir, vendist ikki aftur.

Mamma og dóttir eru illa ílatnar, hava víðfari í einum pjóka og nokur oyru í lummanum. Tær ganga aftur og fram og leita sær eftir einum stað at gista. Har er ikki rúm fyri teimum nakrastaðni, og so venda tær sær til Frelsunnarherin, tí har munnu fólk verða miskunnsom og bjóða teimum eina song.

Mamman viðgongur bein-anvegin, at hon hevur funnið sín frelsara. Hon hevur eisini leitað leingi (eftir song), er troytt og so er kanska møguleikin at fáa eina hvíld.

Pallmyndin, har frelsunnarherurin hevur møti er

nærum blasfemisk. Tú verður sum áskoðari heilt illa við.

Dóttirin arbeiðir í fiski, men tá hon fer eftir lønini, hevur mamman keypt sær kjóla og annað tilhoyri fyri allan peningin.

Gamla søgan endurtekur seg. Mamman gevur seg undir ein mann, tað er eins og takkarlønin fyri at fáa innivist. Hon verður við barn og heldur alt standa væl til, men so neyðtekur maðurin dóttirina.

Tá gentan verður neyð-tikin, hevur tað heldur ong-ar avleiðingar. Dóttirin er verjuleys móttvegis mam-muni og manni hennara. Eitt verjuvápn í hondunum á mammoni.

Eingin veit hvat mennisk-juni noyðast at lata sær

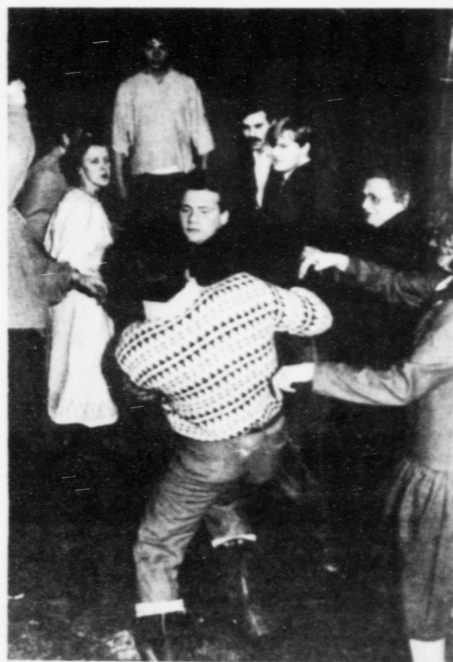
lynda, tá tey eru í neyð. Eyð-sæð er, at mamman nýtur dóttirina, eins væl og maður hennara, og kortini hevur tað ong-ar avleiðingar.

Klaksvíkar Sjonleikara-felag hevur gjørt eitt megnar arbeiði, og Egi Dam hevur leikstjórnað so neyvt. Eink-i er tilvildarligt á pallinum. Serliga Eyð Matras og Adelborg Linklett eru sum smíðaðar til sínar leiklutir. Tað eru Arnaldur (Tummas Kastalag) og Bogesen (Suni. S. Samuelsen) eisini, umframt aðrir leikarar.

Sum áskoðari fært tú var-hugan av, hvussu kveikjan-di venjingarnar hava verið, serliga tá hugsað verður um, at klaksvíkingar eru mest kendir fyri at framföra skemtileikar.

Vit eru bilin og eitt sindur

sjónleikaummæli

Út við uppøsingarmonninum!

tigandi, tá vit fara út úr Sjon-leikarhúsinum aftur.

Er tað veruliga so lætt at fyrigykla nøkrum neyðar-dýrum, at tú røkkur dreym-inum, um tú bara gert sum tær verður sagt.

Ella hinvegin, ímynda tær ein dreym at ugga teg við, tí verulekin er so harðrendur, at tað ikki gerst á annan hátt, enn at "fara suðureftir".

Um dreymurin er ein at vera góður við, ella - í stríð-num fyri dagligt breyð - er tjóðartøka og almennur rakstur, átrúni ella kommun-isma er eitt feitt, bert tú hevur nakað at siggja fram til.

Tá Salka Valka at enda fær Arnald, sum hon hevði droymt um í so nógv ár, vil hon geva honum frælsi til frítt at fara, tí hon ikki vil forða honum í at gera tað, sum hansara hugur stendur til.

Salka Valka vann á øll-um, eisini á sær sjálvari, hóast hon ikki varð borin í heim fyri at tekkjast sær sjálvari, men heldur at stríðast fyri, at onnur finga ágóðan av hennara arbeiði.

I løtum vóru leikbrot so hugtakandi og kensluborin, sum eg ongantíð áður havi upplivað ikki minst Eyð Matras at takka fyri.

Av sonnum ein hugvekjandi løta, sum sigur okkum

nógv í hesum tíðum.

Neyvan hevði hesin leik-ur verið eins upplivandi, um

han t.d. var framfördur í

"glæstritíðum" okkara.

Eisini í tí føri er hesin leik-ur aktuallur. Av sonnum

ein góð føðingardags-gáva til Havnar Sjonleika-rarafelag, sum í ár fyllir 75 ár,

og til áskoðararnar í høv-uðsstaðnum.

Dagny Joensen

Ja, eg ræðist meg sjálva ...

Til BLAÐSØLURNAR

SOSIALURIN aftur ÚTSELDUR?

Boðið so beinanvegin frá á tlf. 11820.

Uttanfyrri vanl. arbeiðstið upplýsir telefonsvararin hvar ringjast skal fyri at fáa fleiri bløð.

Tíðindablaðið **SOSIALURIN**